

TURAI HÍRLAP

KÖZÉLETI HAVILAP

2005. OKTÓBER

IV. Turai Híresvárosi Vigadalom boldogi díszvendégekkel

Együtt eredményesebbek lehetünk

Tura várossá nyilvánításának évfordulója alkalmából negyedszer rendezték meg Híresvárosi Vigadalmat a Kónya Parkban. A szomszédolás jegyében, a hagyományoknak megfelelően most is egy szomszédos település, ezúttal a Heves megyei Boldog mutatkozott be kulturális műsoraival a rendezvényen.

A városnapi program megnyitója a boldogi mazzorettcsoport produkciójával vette kezdetét, majd az ünnepi beszédek következtek. Elsőként Püspökiné Nagy Erzsébet, Boldog polgármestere köszöntötte az egybegyűlteket.

- Tura és Boldog közelsége szomszédsága hasonló adottságai, lehetőségei, néphagyományai és mezőgazdasága miatt fontosnak tartom a jó kapcsolat kialakítását – hangsúlyozta. – A jószomszédi viszony *alapja lehet az összefogásnak*, a feladatok közös megoldásának, hiszen a jó szomszédság többet ér, mint a távoli rokonság. A polgármester asszony kie-

melte: az összefogás következő állomása a vidékfejlesztés, a kistérség új lehetőségeit rejtő program lehet. Hatékonyabban valósulnak meg a tervek, ha a helyi viszonyokat ismerő, helybeli emberek, szervezetek, intézmények fogalmazzák meg a tennivalókat, módszereket, eszközöket, és ők döntenek a felhasználható források felosztásáról is.

A program másik célja az, hogy *átalakítsa* a helyi, kistérségi, önkormányzati, vállalkozói és civil szféra gondolkodásmódját. Az elszigetelt, egyéni, egymást átfedő, akadályozó tényezők helyére a partnerség, a *(folytatás a 3. oldalon)*

Turának égető szüksége van az „önhiki” elnyerésére

Változtatni kell a költségvetés egyes elemeinek arányán

Szeptember 27.

Továbbra is feszített pénzügyi helyzet, terven felül teljesített helyiadó-bevétel, bevételkiesés az ingatlanértékesítés vártnál kisebb mértéke miatt, hitelfelvétel – néhány kifejezés az önkormányzat első félévi gazdálkodásának teljesítéséről szóló beszámolóból.

Szegény embert még az ág is húzza: Tóth István polgármester beszámolójából az is kiderül, hogy a település június 9-én pályázatot nyújtott be a működés-képtelen önkormányzatok támogatására elkülönített állami keretre, de az országos belvizkárak miatt kevés az esély a támogatás elnyerésére.

Dr. Schmidt Géza könyvvizsgáló kiemelte: a beszámoló precíz, összeállítását a számviteli törvénnyel megegyező. A város rendkívül nehéz gazdasági helyzetben van és ez az állapot belátható időn belül valószínűleg nem változik, mégis *eredményes pénzügyi félévet* hagyott maga mögött, hiszen *az intézmények működnek, a feladatok többségét teljesítették*. Bár a törvényes határok között van, a működési és felhalmozási célú kiadások ill. bevételek aránya kedvezőtlenül alakul. Ha a felhalmozási célú kiadások mértéke továbbra is meghaladja a bevételekét, a város eleve *kizárja magát az önhiki* (önhibájukon kívül fizetésképtelenné vált ön-

kormányzatok támogatására létrehozott) pályázaton való részvételtől.

Ezután Fülöpné Csépanyi Mariann pénzügyi osztályvezető tájékoztatta a képviselőket az önkormányzat pillanatnyi pénzügyi helyzetéről. A polgármester köszönetet mondott a pénzügyi vezető és munkatársai munkájáért, végül reményét fejezte ki, hogy *nem nő tovább* a város adósságállománya.

A grémium 2005-re megállapította a Hevesy György Általános Iskola Kollektív Szerződésében foglalt – közalkalmazottakat illető –, adható juttatásokat. A különféle illetményki-egészítések és pótlékok konkrét *(folytatás a 2. oldalon)*

A tartalomból

Kommunális adó: lehetne, de...

(2. oldal)

Zenészlegendák:

Benkó János

(8-9. oldal)

Turai Karitásztábor
Öt nap vidámság
ajándékba

(11. oldal)

Labdarúgás

Három győzelem,
egy vereség

(15. oldal)

Turának égető szüksége van az „önhiki” elnyerésére

Változtatni kell a költségvetés egyes elemeinek

(folytatás az 1. oldalról)

összegét 2006-ra csak a jövő évi költségvetés sarokszámainak ismeretében határozhatják meg. Nagy-Tóth István, a Pénzügyi és Kuti József, az Ügyrendi Bizottság elnöke a jövő évi normatívák majdani ismeretében egyaránt *kiindulópontnak* tekintette az előterjesztést.

A képviselő-testület elfogadta a város helyi hulladékgyűjtési tervéről szóló rendeletét, amely egyúttal Galgahévíz, Tura, Vácszentlászló és Zsombok települések közös, térségi hulladékgyűjtési tervet.

A Szociális Törvény tavalyi módosítása miatt szakaszosan változnak az ezzel kapcsolatos jogszabályok. A képviselő-testület emiatt egyhangúlag módosította a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló rendeletét, amely egyebek közt érinti a pénzbeli ellátások kifizetésének rendjét, a rendszeres szociális segély és az ápolási díj

jogszabályi háttérének számos elemét. Ugyancsak egyhangúlag elfogadták a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás szabályairól szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes helyi önkormányzati rendeletek módosításáról szóló rendeletet. Utóbbi az egyes önkormányzati hatósági ügyekre vonatkozó hatáskörök megállapításáról, az elektronikus ügyintézés és hatósági szolgáltatás rendjéről, valamint a módosuló ill. hatályukat veszítő önkormányzati rendeletekről szólnak.

A grémium a város Szabályozási Tervének és Helyi Építési szabályzatának elfogadásáig rendeletben rögzített *változtatási tilalmat* vezetett be a Petőfi tér 1., a Bartók Béla tér 1., 2. és 3., valamint a Dózsa György u. 11. számú ingatlanokra.

A jövő évi önkormányzati támogatás összegének meghatározása nélkül döntött a testület arról, hogy 2006-ban is *önként*

vállalt feladatként biztosítja a Turai Hírlap megjelentetését. Az idei utolsó negyedévre havi 160 ezer Ft + ÁFA támogatást biztosít a megjelentetésre, lapunk példányonkénti árát 100 Ft-ban határozta meg.

A testület hozzájárult a Park u. 39. számú – augusztus 1-jén megüresedett – ingatlan bérbeadásához *Sánta Miklósnak*, a Gyermekekért és Családsegítő Szolgálat vezetőjének.

November 1-jén lép életbe a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény, amely jelentős hatással lesz a Polgármesteri Hivatal működésére. *Dolányi Róbertné* jegyző erről szóló tájékoztatójából az is kiderült: az ügyfélközpontú szemléletű, megfelelően felkészült ügyintézők biztosítása Turán *adott* – munkatársai közül többen szakértői ill. ügyintézői továbbképzésen vettek ill. vesznek részt, az informatikai hálózat kiépítése után e témában is to-

vábbképzést szerveztek számukra. A Polgármesteri Hivatalra háruló többletfeladatok ellátása belső átszervezést tesz szükségessé.

A testület hozzájárult *Krekács Mihály* Galápos úti lakos vételi szándékához, így a telke melletti 1282 m² nagyságú, önállóan nem beépíthető ingatlan értékbecslés után megvásárolhatja az önkormányzattól. A grémium a Rendezési Terv elkészítéséig felfüggesztette *Zólyom József* bérleti szándékát, aki az új köztemető mögötti területen található önkormányzati zártkertekre szeretne méhészkedés céljából haszonbérleti jogot szerezni.

A szeptember 1-je és december 31-e közötti időszakra szociális célú további támogatást szolgáló állami hozzájárulás illeti meg a szociális gyermekékeztetésben részesülő alsó tagozatos tanulókat. A legfeljebb 170 gyermeket érintő támogatás mértéke havonta 2380 Ft/fő. n

Kommunális adó: lehetne, de...

A Magyar Köztársaság Alkotmánya a törvényben meghatározott keretek között jogot biztosít az önkormányzatoknak helyi adók bevezetésére. A többletbevétel jól jönne a város lapos kasszájának, ám bevezetése számos tényezőtől függ – elsősorban a lakosság anyagi helyzetétől, valamint a bevezetésével járó többletmunka ellátásához szükséges *munkaerő és eszközháttér* meglététől.

A törvényi kereteket illetően *Dolányi Róbertné* jegyző elmondta: a kommunális adónak akkor lehet létjogosultsága, ha az önkormányzat hatályon kívül helyezi telekadó-rendeletét, ugyanis (az EU szabályozása szerint – lásd pl. az iparüzési adó körül nemrégiben zajlott vitát – *a szerk.*) az ingatlanra sem lehet kétféle adót kivetni. *Száraz M. Tünde* adóügyi elő-

adó rámutatott: a kommunális adó vagyoni típusú adó, elnevezésével ellentétben nincs köze a közművekhez – ugyanakkor az adó összegének kiszámításánál szerepet játszhat valamely közmű megléte ill. hiánya. Galgahévízen például a szennyvízhálózatra kötött ingatlanok után évente 3900, a többi ingatlan esetében 9 ezer Ft kommunális adót kell fizetni. Hatvanban az ingatlanon álló épület *alapterülete* jelenti az adószámítás alapját: 30 négyzetméterig 3800 Ft az évi kommunális adó, nagyobb alapterületnél mértéke lépcsőzetesen nő, de évente legfeljebb 12 ezer Ft lehet. Aszódon ingatlanonként egységesen 3 ezer Ft a kommunális adó mértéke; a környéken másutt egyelőre nem vezették be ezt az adófajtát. n

Több „40-es” táblát!

Az érintett településekkel egyeztetve a képviselő-testület szakaszos sebesség- és súlykorlátozó táblák kihelyeztetésével próbál megoldást találni a városban áthaladó teherautóforgalom csökkentésére, valamint egyes szakaszokon az érvényben lévő közlekedési szabályok illetve a kedvezőtlen útviszonyok ellenére nagy sebességgel közlekedők lassítására.

Bár *Kuti József* elmondta: a Településfejlesztési Bizottság *megosztott volt* abban a kérdésben, hogy a legfeljebb 40 km/órás sebességet előíró táblák kihelyezése *eredményre vezet-e*. Jobb megoldás egyelőre nincs, így a főközlekedési utakon a nevelési-oktatási intézmények közelében (pl. Tabán u., Iskola u. – Gábor Áron u. torkolata, Kossuth u. – Zsomboki út, Fűzfa u. és a körforgalom közötti

szakasz) és a veszélyesebb útkereszteződéseknél (a Tánácsics úton a Tánácsics köztől a TSZ-irodáig) hamarosan „40-es” táblák intik megfontoltabb haladásra a közlekedőket.

A Galga-híd esetében 20 tonna súlykorlátozó tábla elhelyezéséről döntöttek a képviselők. Erről a Heves Megyei Állami Közútkezelő KHT-t is értesítik, egyúttal kéri, hogy Hatvan határában helyezzenek ki előjelző táblát, anélkül ugyanis a teherforgalom továbbra is eljut Tura határáig, és az itteni tábla láttán valószínűleg nem fognak örülni – *de visszafordulni sem*. A polgármester zárszavában elmondta: *minden fórumot megkeresnek* annak érdekében, hogy a káosz forrását, a 3. számú főút Aszód és Hatvan közötti szakaszán bevezetett súlykorlátozást ill. kamionelterelést mielőbb feloldják az illetékesek. n

arányán

Az *Egyebek* napirendi pontban az Ügyrendi Bizottság *újratárgyalásra javasolta* a Kövi-Sec Bt-vel fennálló helyiségbérleti szerződést. A biztonságtechnikai cég a turai rendőrőrs épületében térítésmentesen bérelt 30 m²-es helyiségben üzemelteti távfelügyeleti központját, cserébe ingyen biztosítja a Polgármesteri Hivatal épület-együttműködésének vagyonvédelmét.

A képviselő-testület Tóth István polgármester javaslatára közel félmillió Ft-ot fordít a Falumúzeum nádfedésének javítására. *Gyenes László* alpolgármester javaslatára az önkormányzat kinyilvánította részvételi szándékát a jövő évi Tavasz Hadjárat Emléktúra programsorozatában, egyúttal 50 ezer Ft támogatásról döntött a program fő szervezője, a *Hagyományör Egyesület* részére. (Az emi hozzájárulás és a támogatási összeg a fővédnök által benyújtandó pályázathoz szükséges az érintett önkormányzatok részéről.

Korsós Attila alpolgármester a jelenleg három település részvételével működő orvosi ügyelet kiszélesítését szorgalmazta. Dány, Valkó, Vácszentlászló és Zsámbok csatlakozásától függően, egy október 19-ig benyújtható pályázattal az Alsó-Galgamentén „csúcsidőben” két orvossal működtethetnék a közös orvosi ügyeletet, ami egyúttal az önkormányzat anyagi terheit is csökkentené.

A turai kábeltelevízió új tulajdonosától, a T-Kábeltől továbbra sem érkezett hivatalos információ a beruházás mielőbbi folytatásáról illetően: a cég egyik vezetője szóban ígéretet tett arra, hogy ez év végéig jelentősen megnövelik városunkban a szolgáltatási területet.

H. Sz.

KÖVETKEZŐ

lapzárta: október 29.

megjelenés: november 5.

IV. Turai Híresvárosi Vigadalom boldogi díszvendégekkel Együtt eredményesebbek lehetünk

(folytatás az 1. oldalról)

közös érdek mentén történő összefogás lépjen. Aktivizálni kell a vidéken élőket önmaguk és a helyi gazdasági fejlődés érdekében. Egy fejlődés sosincs lezárva, *mindig újabb igényeket szül*. Az utánunk jövő nemzedéknek is komoly feladatot jelent majd az együttgondolkodás: mindig lesznek az életükben olyan helyzetek, amelyekben együtt kell működniük, ha azt akarják, hogy ez a *készség élet- és versenyképes legyen*.

Tóth István polgármester virágcsokorral köszöntö meg Boldog polgármester kollégája szavait, majd hangsúlyozta: szomszédaink örömmel jönnek hozzánk, örömmel töltjük együtt az időt és együtt erősödünk, mert *tudjuk, mi válik javunkra*.

- Az élet egyik nagyon fontos feltétele a munkán túl az, hogy *legyenek ünnepeink* – mondta *Fábry Béla*, Pest Megye Közgyűlésének alelnöke a rendezvény fővédnökének képviselőjében. - Olyan ünnepek, amelyekben visszatekintünk eredményeinkre és örülni tudunk ezeknek. Kiváló alkalom arra is, hogy jó ötletek szülessenek, együttműködés alakuljon ki,

ami később tervekben, pályázatokban, beruházásokban öltöhet testet, gazdagítva a településen élők mindennapjait.

Fábry Béla kiemelte: az EU-hoz csatlakozással nagyobb tér nyílik arra, hogy a kistérségek is megvalósíthassák álmaikat. Ilyen álmom volt a turaiak számára, hogy rendeződjön végre a környék és Tura ékessége, a kastély sorsa.

- Egy városnak számos értéke lehet – hangsúlyozta befejezésül. - Ezek közé tartoznak a természeti adottságok, a műemlékek, én mégis úgy gondolom, hogy minden érték között *a legfontosabb az itt élők város szeretete, tehetsége, szorgalma*. Tura szerencsés városnak mondhatja magát, hiszen minden felsorolt jó tulajdonsággal rendelkezik, éppen ezért biztos vagyok benne, hogy képes lesz megvalósítani álmait.

Az események idén is két színpadon zajlottak. A nagyszínpadon elsőként a boldogi Kaláris Serdülő Néptáncsoport lépett színpadra, turai közreműködőkkel: az utóbbi időben a Zagyva Banda a kísérezenekaruk. A felső tagozatos gyerekek rábaközi táncokat

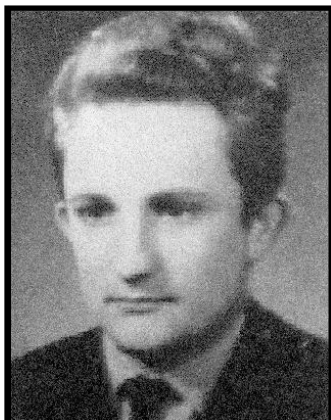
mutattak be, majd a turai Őszi-rosza Nyugdíjas Népdalkör előadásában galgamenti dallamokat hallhatott a közönség. A Turai Énekmondókat a Kaláris Gyermek és Ifjúsági Néptáncsoport követte.

A küsszínpadon a Turai Báb-színpad a Ludas Matyit adta elő, majd a Boldogi Mazsorettek, a Boldogi Hipp-Hopp csoport, az Emse zenekar, a Mikrofon zeneiskola és a Sissy Táncsoport következett. Ezután a nagyszínpadon a Hableányok Aerobic Csoport és a Boldogi Színjátékosok szórakoztatták a nézőket. A helyi fellépők műsorát a Zagyva Banda, a Turai Hipp-Hopp és a Boldogi Has-táncosok zárták. Közben kirakodóvásár, kézműves foglalkozások, ugrálóvár, bográcsos ételek és más érdekességek várták a kilátogatókat.

Végezetül a Zanzibár zenekar lépett színpadra élő koncertjével. Bár a végére az időjárás is közbeszólt – elkezdett esni az eső –, a közönség kitartott és a ráadászámokat együtt énekelte a zenekarral.

Szenási József
Seres Csilla, Mészáros Ferenc és ifj. Takács Pál felvételei

Búcsú Nagy Lajos tanár úrtól

Néhány napig fekete zászlót lobogtatott a szél iskolaépületeink homlokzatán. Nagy Lajos tanár úrtól búcsúzott az intézmény, búcsúztak egykori tanítványai és kollégái.

Nagy Lajos 1960-ban került a turai iskolához matematikatanári minőségben. Családjá nem volt ismeretlen településünk oktatástörténelmében, hiszen édesapja, *id. Nagy Lajos* hosszú időn át tanított a turai iskolában, igazgatói feladatokat látott el, megszervezte a polgári iskolát, mindemellett kántori teendőket is ellátott, amikor erre szükség mutatkozott. Ugyancsak pedagógusként dolgozott iskolánkban nővére, *Nagy Margit* és annak férje, *Várkonyi József* is.

Nagy Lajos tanár urat úgy ismertük, mint széleskörű szakmai tudással rendelkező pedagógust. Felkészültsége nem csak a matematikára terjedt ki: történelmi, irodalmi, zenei ismeretei is sok segítséget adtak tanári működéséhez.

Amikor a szerkesztők megkeresték őt, szívesen segített a turai monográfia, valamint az iskolatörténet elkészítésénél. Az iskolai könyvtárat 100 db kötettel ajándékozta meg.

Mindössze 7 évig (1967-ig) tanított iskolánkban, majd családi okok miatt más területen folytatta tevékenységét.

Nyugodjék békében kedves egykori tanárunk, kollégánk!

Takács Pál

Turaiak túrája Rózsaszentmárton környékén

A Kopasz-hegytől a Bajza-házig

A Hevesy György Általános Iskola túra szakköre szeptember 17-én 25 fővel Rózsaszentmártonba utazott. Több civil szervezet fogott össze, hogy minden évben megrendezze a Bajza József Emléktúrát 15, 22, 35 és 60 kilométeren.

A művelődési házban beneveztünk a 22 km-es teljesítménytúrára, amelyért mindenki kapott egy útleírást, amit figyelmesen böngészve indultunk utunkra. A 7-8. évfolyam egy csoportban indulhatott, s két órával hamarabb értek a célba, mint a 13 „újonccal” induló 5-6. évfolyam és jómagam.

Túránk során érintettük a Kopasz- és Somlyó-hegyet, melyen a meredek emelkedő után jólesett a pihenő. Eljutottunk a Széleskö melletti vadregényes bányatóhoz, melynek mélysége átlagosan 15 m. Sajnos sok időt nem tölthetünk el itt a szintidő szűkösége miatt. Délben nem az ebéd, hanem a félelmetesen sötétedő felhők miatt fogtuk sietségre magunkat: ámulva néztük a természet színorgiáját, ahogy a napsugarak még megvilágították a sötétkék égbolt alját. A hideg szél után meg is érkezett a záporosó. A szentmártoni pincékhez érve a szőlősgazdák kínálgattak a hegytűzes levét a megfáradt turistáknak, mi csak a pogácsát fogadtuk el. A szőlőskertek közé érve újra elkezdett szemerkélni az eső, amit már nem fogad-

tunk oly kitörő lelkesedéssel. Erőnket megsokszorozva, nem törődve a fájós bokákkal és lábakkal megmásztuk a Kecskökövet, melynek tetejéről megcsodálhattuk Gyöngyöspatát, a Mátra vonulatait, a másik irányba fordulva pedig következő állomásunkat, Szücsit. Leeszedkvén, az idő melegezésével a

jókedvünk is felébredt, a Bajza-házról már csak Rózsaszentmártonba kellett átsétálnunk.

A célban mindenki megkapta a megérdemelt oklevelét és kitűzőjét, amit remélem, mindenki a legföltettebb relikviái között tart majd számon, s ami a kitartás és akaraterő diadala. A szervezők által nyújtott gulyásleves elfogyasztása után térünk haza fáradtan, de élményekben sokkal gazdagabban. Már a vonaton kitéztük a következő teljesítménytúrárt, amit a gödöllőiek szerveznek október 8-án, szintén több távon.

Legyünk büszkék a turai gyerekekre, kik Bajza József szavai szerint cselekedtek: „*Vagyont, tudományt, szabadságot vagy jólétet fáradtsággal kell szerezni, s maga a dicsőség izzadásnak bére.*”

Kis Gábor
szakkörvezető tanár

A Bartók Béla Művelődési Ház hírei

Programajánló és köszönet

A Viganó Alapfokú Művészetoktatási Iskola Turai Kihelyezett Tagozata felvételt hirdet a 2005/2006-os tanévre általános iskolás korú gyermekek számára.

A néptáncórák időpontja:
Csütörtök 14.00 - 15.30
Péntek 16.00 - 17.30

*

Turai Bartók Béla Művelődési Ház szeretettel várja a kedves érdeklődőket a Filmklub vetítéseire:

október 09. 17.00:
Hal Hartley: Henry Fool
október 15. 17.00
Terry Gilliam:
Félelem és reszketés...
november 06. 17.00
Wim Wenders:
A millió dolláros hotel

*

Tura Város Önkormányzata és a rendezőség nevében köszönjük a szíves felajánlásokat a Híresvárosi Vigadalom című

rendezvény alábbi támogatóinak: Pest Megye Önkormányzata, H&T Pékség, Galga menti Horgász Egyesület, Vigyázó Kör Turáért Egyesület, Tura 2002 Polgárör Egyesület.

Köszönjük továbbá a főző csapatoknak és a fellépő csoportoknak a színvonalas közreműködést.

Kastélyprogramok

A Turai Shossberger Kastély mindennap szeretettel várja látogatóit. A kastélypark botanikus kertjének egy része és a kastélyban megtekinthető állandó fotókiállítás mesél az elvarázsolt kastély múltjáról, jelenéről és jövőjéről.

Az elkövetkezendő hónapokban Halloween Party-t és karácsonyi vásárt tervezünk, ahová minden kedves érdeklődőt szeretettel várunk!

Tura Invest Kft.

100
ÉVE
AZ AUTÓGYÁRTÁSBAN

SIMPLY CLEVER • EGYSZERŰEN NAGYSZERŰ

NEM BÍRJA SZUSSZAL?

Škoda Fabia Classic 500 000 Ft
kedvezményel, használtautó-
beszámítás esetén.

Kombinált átlagfogyasztás: 4,5-6,6 l/100 km,
CO₂-kibocsátás: 122-158 g/km.
A kép csak illusztráció.

Az Ön Škoda-
márkakereskedője:

Patócs Autóház
2100 Gödöllő,
Rigó u. 10.

Tel.: (28) 515-710

Fax: (28) 515-720

www.patocsauto.hu

Út a vasútgépezettől a szállításon át a jótékonykodásig

A Turáért Emlékéremhez járó emléklapon az alábbi szöveg olvasható: „Marosvölgyi János úr részére, akinek Tura Város Képviselő-testülete a Turáért Emlékérem kitüntető címet adományozza a gazdaság területén végzett kiemelkedő tevékenységéért, valamint a helyi kultúra, művelődés és az öntevékeny civil szerveződések önzetlen támogatásáért”.

A városzerte *Maros Fuvaros*-ként ismert *Marosvölgyi János* cégének irodahelyiségében az emléklap szövegét olvassuk, s azonnal felvetődik: sokan csak előbbi nevén ismerik őt.

- Ez egyáltalán nem zavar, sőt az ötletadóknak is csak a közzönetemet tudom kifejezni – mondja a kitüntetett. – *Lendvainé Szilágyi Terike* adta ezt a nevet nekem, amikor az első cégtáblát készítettük, még a Kossuth Lajos utcában. A táblára ugyanis ez került fel: *Maros a fuvaros*. Az eredeti nevem egyébként *Maszlaj János* volt, de szüleim kérésére megváltoztattam.

- Az ember életében, annak további alakulásában nagy jelentősége van a gyermekkorának és az akkor gyűjtött élményeknek, tapasztalatoknak...

- Mélységesen egyetérték ezzel. Édesapám vasutas volt, édesanyám pedig termelőszövetkezetben dolgozott. Az ő segítségükkel az általános iskola elvégzése után Szegedre kerültem, ahol elvégeztem a vasútgépezési szakközépiskolát.

- Mi az, amire szívesen emlékszel vissza turai általános iskolai éveidből?

- Azt hiszem, éppen most különösen aktuális visszaemlékezni ezekre az évekre, hiszen ezt az elismerést egykori iskolám, a kastély közelében kaptam meg. Nagyon sok szép emléket gyűjtöttem össze, órákon át tudnám felidézni azokat. Nagy szeretettel emlékszem vissza *Szilágyi István* tanár úrra, aki minden évben többnapos kirándulást szervezett nekünk, ahol nagyon jól éreztük magunkat. De az is felejthetetlen számomra, hogy amikor a hóforrás megjelent városunk életében, mi pedig ásókkal, lapátokkal azonnal elkezdtük megásni a fürdőmedencét. A Sólom órs tagjaként nagy lelkesedéssel vettem részt a munkában. Persze akkor nem gondoltam volna, hogy még sok évtized elteltével sem fog elkészülni a turai gyógyfürdő. Nagy öröömre szolgál a kastély újjászületése, de azt is remélem, hogy ezzel a fürdő sorsa is újra napirendre kerül.

- A középiskola elvégzése után hogyan alakult tovább az életed?

- A BKV-hez kerültem, ahol épp egy negyedszázadon át tervezőként dolgoztam. Nagyon jól éreztem ott magamat, de amikor lehetőség nyílt rá, másodállást is választottam, fuvaros

lettem. Közben született két gyermekem, akik érdeklődése engem is a kereskedelem irányába vezérelt. Miután mindketten elvégezték a kereskedelmi szakközépiskolát, egy családi vállalkozás került nálunk napirendre.

- Ekkoriban történt az a bizonyos Trabantos szállítás, amely a családi ház felépítésénél játszott szerepet?

- Igen. Egy szombati napon 36 mázsa cementet szállítottam el az építkezésünkhöz. Talán ez ma már el sem hihető.

- A családi vállalkozásban milyen feladatokat látnak el családtagjaid?

- 23 éves kisebbik fiam, *Ádám* a szervezés, a beszerzés és a szállítások előkészítését végzi, míg 28 éves nagyobbik gyermekem, *Nándi* a fuvarszervezés nagy mestere. Feleségem az adminisztrációs munkák irányítója. Mintegy 50-60 multicéggel, közép- és kisvállalkozóval állunk állandó munkakapcsolatban. Van mit csinálni, sokszor este 7-8 óráig itt dolgozunk.

- Pihenésre, szórakozásra marad-e idő?

- Bizony nem sok. Néhány nap üdülésre utoljára öt évvel ezelőtt tudtunk eljutni Mátra-derecskére. Most néhány napra

Fertőszéplakra szeretnék eljutni. Egyébként vasárnaponként szeretek tévézni, a gazdasági események mellett a politika is érdekel. Az újságolvasás mellett időnként klasszikus és mai írók könyveit is nagy örömmel olvasom. Vannak erdélyi versesköteteim is, amelyeket szívesen lapozgatok, olvasgatok.

- Téged úgy ismernek városunkban, aki minden olyan ügyet szívesen támogat, amelyek városunk felemelkedését, gyermekeink tanulását, táborozását szolgálják.

- Ez a cél nagyon fontos helyet foglal el vállalkozásunk életében. Segítjük a sportegyesület munkáját, az iskolát, az óvodákat, a Karitász segítő akcióit, táborait, a cserkészcsapat és a Galga Expedíció táborait és egyéb programjait. Elsősorban a szállításokhoz kérnek tőlünk segítséget, de ha szükséges, anyagilag is számíthatnak ránk.

Tudod, a legtöbb esetben elsősorban a gyerekek hálája nem marad el. Nemrég a cigánytelepre szállítottam IFÁ-val sódert, tizennégy kisgyermek sereglett körém, akiket felvettem a vezetőfülkébe, majd valamennyiüket meghívtam egy-egy jégkrémre.

Takács Pál

Harcolatok és szurkoljatok!

A minap az egyik sportcsatorna által közvetített Chelsea-Liverpool mérkőzést nézve megborzongtam, látva és hallva a két csapat szurkolótáborának produkcióját. Nem túlzás állítanom, az együttesek indulói felérték egy-egy slágeryanús szerzeménnyel, a fegyelmezett, látványos és főként folyamatos szurkolás pedig kivívta a tiszteletemet. Persze említhetném az egész angol első osztályt, sőt hajlandó vagyok látatlanban aláírni, hogy nincs ez másképp az angol harmad- vagy negyedosztályban sem. Természetesen hivatkozhatok más országok nemzeti bajnokságaira is.

Mindez a Tura legutóbbi,

Kistarcsa elleni meccsén jutott eszembe. Hajtós találkozó volt, az első perctől az utolsóig küzdött mindkét gárda, és bátran állítom, a játékosok akarásában nem volt hiány. *Es a szurkolókéban?* Vajon segítettek-e a csapatot a holtponthoz? Bizony elég gyatrán. Hiányzott a biztatás, csak ritkán harsant fel a *Hajrá, Tura!*, és a találkozó során a kistarcsai ultrák 10-12 fős kórusa többször is túlkiabálta a hazaiakat.

Félreértés ne essék, nem helyi, hanem magyar sajtóságról van szó. Mi az a nemzet vagyunk, amelynek tagjai képesek éneklés nélkül hallgatni a himnuszt, és biztatás nélkül hagyni a nemzeti tizenegyet. Mit látni ellenben az angoloknál? A csatárt akkor is megtapsolják, ha tíz méterrel öt méter-

rel a kapu fölé bikázza a labdát. Az akarást ott mindig díjjazzák a drukkerek.

Pedagógusként megtanultam: a dicséret sokkal hatékonyabb módszer a jó munkára való ösztönzés esetében, mint az előforduló hibák örökös szájköszése. Miért lenne ez másként a labdarúgóknál? Illesse meg őket is a taps, az akarás, a jó produkció láttán!

A helyzet egyébként nem reménytelen. Bár a Tura kikapott, a pályáról levonuló játékosokat az egyik szurkoló imígyen vigasztalta: *Fiúk, van ilyen. Legközelebb osszejön a győzelem!*

Legyen ez az alapja az új, az akarást, a teljesítményt látványosabban „díjazó” szurkolásnak!

-rázós-

Bendzsó Beton Kft.

**GSEH, LENGYEL
ÉS NÉMET SZÉN,
TÖLGY ÉS AKÁC
TŰZIFA
KAPHATÓ!**

Betonüzem:

Tura, Haraszti Major

Tel/Fax: 06-28/580-025

Tel: 06-30-961-3247, 06-20-942-3819

Tüziptelep:

Tura, Vasútállomás

Tel/Fax: (28) 469-827

Tel: 06-20-988-7650

**IDEJE MÁSKÉPPEN
GONDOLNI A SUZUKI-RA!**

DÍZEL WAGON R⁺-ok

(klíma, ABS, szervokormány, el. ablak, kp. zár, dupla légzsák...)

**0 Ft befizetésnél
napi 1.448 Ft-tól**

LIANA 1.3 GLX

(el. ablak, kp. zár, szervokormány, dupla légzsák, ABS...)

**0 Ft befizetésnél
napi 1.379 Ft-tól**

Mozgáskorlátozott utalványok teljeskörű beszámítása!
Emeltárú használtautó beszámítás kortól, típustól függetlenül!

Suzuki Wagon R⁺

Suzuki Liana

Suzuki Alto

Suzuki Grand Vitara

Az Ön
márkakereskedője:
SUZUKI

Bag, Dózsa Gy. u. 6.
Hatvan, Rákóczi u. 95.
Jászberény, Nagykátai út

szalon, szervíz:
szalon:
szervíz:
szalon, szervíz:

Tel./fax: 28/504-110;
Tel./fax: 37/342-353, 37/344-392;
Tel./fax: 57/349-409, 57/541-580;
Tel./fax: 57/515-510, 57/515-511;

A turai rezesbanda tombításaként bejárta

Az első világháború lezárása után három évvel, már a „csonka Magyarországon” született. Gyermekkora ebben a mélabús, szegényes időszakban telt. Édesanyja egészen fiatalon özvegy maradt, és egyedül nevelte négy gyermekét. A vesztes háború után az akkori gyerekek jelentették a jövőt, a megújulást, a vidámságot. A zene segítette felejtetni az embereknek. Fiatalok tucatjai tanulgattak valamilyen hangszeren játszani. Hamarosan megalakították Tura első rezesbandáját, aminek az utolsó mohikánja Benkó János bácsi.

- Hogyan telt a gyermekkor, milyen emlékei vannak abból az időszakból?

- Nagyon kisgyermekként a Trincsen laktunk a Bungyi-féle portán. Négyen voltunk fiútestvérek. Az édesapám 1929-ben meghalt, én akkor nyolc éves voltam. Mivel édesanyámra maradtunk és akkor nagy szegénység volt, kilenc évesen kanász lettem és elkerültem Jászfényszarura. Tíz-tizenegy évesen birkapásztor, majd cseléd lettem. Aztán visszakerültem Turára és tehénpásztor lettem az öreg Sallai Misa bátyánál. A mai gyerekek el sem hiszik, hogy kilenc évesen már menyit kellett dolgoznom.

- Iskolába nem is tudott ezek miatt járni?

- De azért kijártam az általános iskolát. Már tizenhat évesen munkába álltam. Pestre kerültem a postához a távíró felügyelethez.

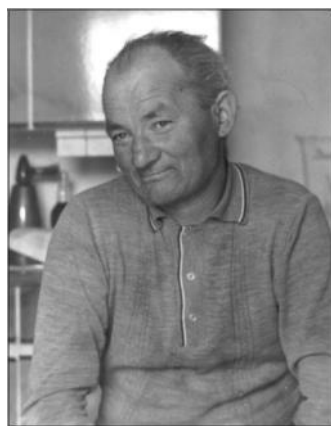
- Mikor került közelebbi kapcsolatba a zenével és a hangszerrel?

- A családban senki sem zenélt, de még a közeli rokonságban sem. Én az úgynevezett szájmuzsikán fújtam a dallamokat és ráadásul szépen énekeltem. Az 1920-as évek elején már zenélgettek az öreg Gurcsiék. Amikor ifjonc lettem, őket figyelgettem, no meg az öreg cigányokat. Volt ott egy primás, akit utánoztam, de csak úgy a kezemmel. Ezután elneveztek *Rudi cigánynak*, igaz, barna bőröm miatt tényleg úgy néztem ki, mint a román. Tehát szerettem volna előbb is tanulni hangszeren, de csak nősülés után volt lehetőségem megismerkedni a trombitával.

- Volt, aki tanította, vagy önállóan gyakorolt?

- Megismerkedtem Töke Gá-

borral, aki trombitán tudott zenélni. Azt mondta nekem: *Benkó, jó lennél nagydobosnak*. Én nagydobosnak, én nem! Na, akkor majd megtanulsz trombitán. Így is lett, eljárt hozzám és tanított bariton trombitára. Én fújtam, ő meg az ágy végét

ütötte, az volt a nagydob. Én jól énekeltem, volt ritmusérzékem, így gyorsan elsajátítottam a fúvós hangszeren való játszás tudományát. Bekerültem a zenekarba, ami egy rezesbanda volt, Töke Gábor szerzett egy használt trombitát, azt vettem meg.

- Kik voltak az a rezesbandában?

- A régi öregekkel kezdem: *Czira Gábor, Gurcsi, Burkus Pista, Tóth Miklós Zsiga (tűzes Zsiga), Tellér Jancsi, Bigye Pista, Medvecki Sándor* bátya, *Pecze József (Pecze koma)*. Utóbbi helikonos volt, az előzők trombitán zenéltek. Ezek közé épültünk be mi a következő generáció. Mi így álltunk fel: a Töke Gábor lett a zenekar vezetője ő első trombitás volt. *Töke Miska* klarinéton, *Töke Jocsí* kisdobon, jőmagam bariton trombitán, *Gyökér Jancsi* nagydobon, *Pásztor Imre* nagydobon, *Pásztor József* (Koter),

bariton trombitán. Sokszor járt velünk a telepről *Oláh Ernő*, ő kitűnően zenélt klarinéton.

- Hol zenéltek először így együtt?

- Nagy zenekar volt a miénk. Kimentünk a búcsúba, ott nagy terület volt, beálltunk a ringispál alá és fújtuk a talpalávalót. Igaz, akkor még egy pohár bort sem kaptunk. De nemsokára beindult a banda, összeszoktunk, és ekkor már játszottunk a Tabánban, a kastélykertben, majd a lakodalmakban. Ha jól emlékszem, amikor mi, a fiatalabbak maradtunk – igaz, akkor már harminc éves voltam – a környéket bejártuk. Minden búcsúban megfordultunk, Boldogon, Hévízgyörkön, Jászfényszaruban is, aztán több lakodalmamban voltunk, például még Adácson is. Aszódon, a sportpályán az ötvenes években egy zenei fesztiválon vettünk részt, ahol egy különdíjat is kaptunk.

- Miképpen jutottak el a szomszédos településekre?

- Volt, amikor autóval, biciklivel, de sokszor gyalogosan közelekedtünk. Egyszer gyalog jöttünk hazafelé Fényszaruról a Birinyi úton, amikor elértünk a tanyákhoz. Egyszer csak előtűntek termett három nagy juhász-kutya, körbefogtak minket, vicsorogtak ránk. Na, mondtam magamnak, most aztán végünk van! Aztán egyszer csak eszembe jutott valami és odaszóltam Pásztor Imrének: Te, üss csak oda annak a nagydobnak! Az oda is csapott, mi meg elkezdtük fújni a trombitát. A kutyák megtorpantak, addigra a gazda

is odaért, és azt mondta: *Na, maguk azok, hangász urak!* – majd visszaterelte a kutyákat.

- Hány évig zenélt a rezesbandában?

- Harmincöt évig fújtam a trombitát a bandában. A hetvenes évek végéig zenéltünk, de lassan kioregedtünk és abbahagytuk. Csodás évek voltak ezek.

(Közben *Jani bácsi sodort egy cigarettát, érzékenyült, tekintete a távolba révedt.*)

- Volt, ahol azt mondták, hogy egy tányér levest sem érdemlünk, volt, ahol jól kerestünk és meg voltak velünk elégedve. Tehát jóban és rosszban is részesedtem. Rengeteg szép dalt megtanultam ez idő alatt. Elmondhatom, szép éveket éltem meg a bandával együtt.

- Volt a sok nóta között kedvence?

- „*Valamikor de szerettem a virágot*”: ez volt a nótám. (Marcsa néni biztatására *Jani bácsi bele is kezdett és végigénekelte a nótát, majd Marcsa néni felsóhajtott: - Jaj, mikor azt játszották: „Csillagos ég, merre van a magyar haza, merre sirat engemet az édesanyám”, akiknek a frontokon ott maradtak a szeretteik, csak úgy hullott a könny a szemükből...*)

- Mi lett a hangszerének a sorsa, megtartotta magának?

- Nem, mert a gyerekeket nem engedtem tanulni rajta, mert tudtam: a fújás megviseli a tüdőt. Nem tudtam, melyiküknek adjam, és hogy ne legyen belőle sértődés, inkább eladtam.

A turai rezesbanda a 40-es években

a vidéket

- Volt, amit megbánt és esetleg másképpen tenne, ha most lenne fiatal?

- Ha újra kezdeném, megint ugyanígy tennék. Azonban egy bánatom van. Nagyon szerettem volna klarinéton megtanulni zenélni, de ez sajnos nem sikerült.

Benkó János bácsi a boldog nyugdíjas éveit tölti, méghozzá azzal az asszonnyal, akivel immár hatvankét éve összekötötte az életét. A zene azonban még mindig az elsők között szerepel az életében, mert mint elmondta: amikor meghallja a Honvéd fűvósokat, a szíve, lelke megteleik gyönyörűséggel, és gondolatban ő is ott fújja közöttük, mint annak idején tette azt a turai rezesbandában.

Szénási József

Rendőrségi hírek

Felgyújtották a szövetkezet szénakazlait

Szórakozás vagy bosszú? A kérdés azon bűncselekmény indokára irányul, amelyet a Galgamenti Szövetkezet kárára követtek el. Ismeretlen tettesek a Haraszi majorban felgyújtották a gazdálkodó szerv szénakazlait. Összesen 1200 bála takarmány vált a tűz martalékává. A kár több millió Ft, a rendőrség nagy erővel nyomoz.

Egy utazó banda számlájára írja a rendőrség azokat a bűneseteket, amelyeket azonos módszerrel követnek el. Fényes nappal hatolnak be családi házakba, ahonnan arany ékszereket és készpénzt igyekeznek zsákmányolni. A Damjanich utca egyik családi házába ajtóbefeszítés módszerével jutottak be. A tulajdonosok kára itt 150 ezer Ft. Az elkövetőknek a Szövetség utcában még könnyebb dolguk volt, itt ugyanis

nyitva volt az utcafrontra néző ablak. Csak ki kellett vágniuk a szünyoghálót, és máris szabadon garázdálkodhattak. A kár mértékéről nincs információnk.

Az elmúlt időszakban két közlekedési baleset is történt Turán. Szerencsére ezek közül egy sem járt személyi sérüléssel. A Rákóczi utcában egy személygépkocsi villanyoszlopnak ütközött, a Zsámboki úton pedig szabálytalan kanyarodás miatt ütközött két autó.

A rendőrség ezúton kér minden közlekedőt, hogy vegye figyelembe: az őszi beköszöntével jelentősen rosszabbodtak a közlekedési feltételek. Ennek ellenére esténként igen sok kerékpárost látni lámpa nélkül az utcákon, de fegyelmezetlenség tapasztalható e téren a gépkocsik vezetői részéről is. A KRESZ előírja: *indulás előtt* a gépkocsi-

vezető köteles meggyőződni arról, hogy gépjárművének világítóberendezései kifogástalanul működnek. Ennek ellenére sok „félszemű” személygépkocsi közlekedik az utakon. A másik neuralgikus pont a gépjárművek gumijainak állapota. A tapasztalatok szerint sok gépjármű abroncsai kopottak, nem felelnek meg az előírásoknak (minimum folyamatos 1,6 mm mélység) pedig ebben az időszakban különösen fontos, hogy a barázdák elég mélyek legyenek a nyálkás, vizes úton történő biztonságos közlekedéshez, illetve veszélyhelyzetben a lehető legrövidebb idő alatti megálláshoz. Ráadásul egymásfél hónapon belül ildomos téli gumira váltani. A KRESZ értelmében ez nem kötelező, de mindenképpen ajánlatos.

R. Z.

Megkésett emlékezés Az Anyatej Világnapja alkalmából

Kedvező irányban változik a csecsemőtáplálás rendje

Augusztus 1-je Az Anyatej Világnapja, a szoptatók édesanyák tisztelete. Ebből az alkalomból – a szabadságolás miatt kissé megkésve – nyolcadik alkalommal tartotta meg helyi rendezvényét a Turai Védőnői Szolgálat szeptember 26-án, a tanácsadó várójában.

Az anyatejes napra szóló meghívást mintegy tíz várandós és kisbabás anyuka fogadta el. A résztvevőket *Melegné Vass Magdolna* és a II. sz. Óvoda néhány apróságának műsora köszöntötte (felkészítő: *Kis Ernőné Anna* óvónéni). A helyi körzetekben dolgozó védőnők személyes élményeiket megosztva beszéltek az életet anyatejéről, mely kizárólagos táplálékként (a vas, a C-, D- és K-vitamin megfelelő életkorban való meghatározott adagolásával együtt) az első hat hónapban minden szükséges tápanyagot és vitamint tartalmaz a baba egészséges fejlődéséhez, és még hosszú ideig elsődleges eszményi táplálékforrást jelent. Több mint két

évtizednek kellett eltelnie azon szakmai szemlélet megváltozásához, mely helytelenül arra biztatta az anyukákat, hogy két-három hetes gyermeküknek gyümölcsöt, zöldségpépeket adjanak, akaratuk ellenére is *felgyorsítva így az elválasztást*. Az óramű pontossággal szabályozott szigorú szoptatási periódusok helyett ma már az *igény szerinti szoptatást* preferálják. Hála Istennek egyre több anyuka dönt a szoptatás felvállalása mellett, megdöntve az egykor tévesen divatos irányzatokat.

A WHO (az Egészségügyi Világszervezet) két éves korig javasolja a gyermekek szoptatását az életkoruk megfelelő hozzátáplálás mellett. A szoptatás nemcsak a táplálékot és a betegségek elleni védelmet biztosítja, de egy intim közelségből fakadó bensőséges *lelki élményt is nyújt*, mely semmilyen más megtapasztaláshoz nem hasonlítható boldogság. A szakemberek a szoptatás teremtő által megadatott természetes képességét erősítik minden nőben, melyet olyan rendkívüli esetek

is bizonyítanak, mint a háborús időkben az árván maradt csecsemőket szoptató apácák példája. A sikeres szoptatás érdekében, *a lelki és tudati állapot mellett a fizikai felkészültség is javítható* tejelválasztást serkentő gyógyteák, homeopátiás készítmények, a babavárás alatti gyógyszeresedés elhagyása, a hathetes gyermekágy fekvéssel töltésének betartása, rendszeres pihenés és nagy mennyiségű szénasavmentes folyadékbevitel segítségével.

A Turai Védőnői Szolgálat azzal büszkélkedhet, hogy – hála néhány szoptató anyukának – minden évben vannak azoknak az édesanyáknak jelentenek pótolhatatlan segítséget, akiknél traumás szülési körülmények miatt legjobb szándékuk ellenére sem indul meg a tejelválasztás.

A rendezvényen résztvevő *Sebak Istvánné* megyei vezető védőnő elismerőleg szövegezte az összejövetel kötetlenségéről, a tapasztalatcserében gazdag beszélgetésről, melynek során

számos téma merült fel. A terhesség alatti fogamzásgátlás, az első napok szoptatási nehézségei, a gyermek szopási „sztrájk”-jának, a helyes szoptatási technikák, az elválasztás módszereinek megvitatása, szakirodalom ajánlatok mellett minden résztvevő fontosnak tartotta a szoptatás természetességének társadalmi létjogosultságát. Ennek hiányát sok kismama tapasztalja meg a hétköznapi életben, pedig ok közösségi helyeken a teljes diszkriminációra törekednek.

A Turán tevékenykedő védőnők (*Katona Lászlóné, Kossuth Lajosné, Melegné Vass Magdolna*) kedves figyelmességét mutatja, hogy innalót, gyümölcsöt, aprósüteményt kínáltak és babazoknikat ajándékoztak, babák és mamák közös öröme. Fontosak és hasznosak az effajta találkozók, melynek folytatására kéthetente keddenként 11 órától a művelődési házban van további lehetőség.

Seres Tünde szoptató anyuka

Jóságos tündérmesék egy csupaszív lány

Egyszer volt, hol nem volt... általában így kezdődnek a mesék.

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer pici lány, aki a gyermekkori élmények hatására már kisgyermekként eldöntötte, hogy író lesz. Középiszólás-ként pedig már egészen biztos volt benne: *meséíró lesz*.

És hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy könyv, amiben igazi tündérmesék, a jó és a gonosz, az Örök Vándor, a Gilli Manó, az Ezüst Lovag szerepel.

Egy olvasmány, amiben fontos a szeretet, a család, az emberi értékek.

Ki az, aki ezeket fontosnak tartja? Ki az, aki ebben a felgyorsult világban meséírásra adja a fejét? Nos, ő a turai gyerekekkel bíró *Szabó Kata*.

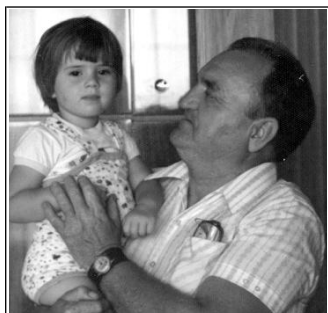
Kata, a húszas éveit taposó fiatal lány Budapesten él és dolgozik egy nevelési tanácsadóban, ahol gyerekekkel foglalkozik. Kitűnően beszél angolul és franciául. Az angol nyelvet kiváltképpen szereti, hiszen ebből fordít magyarra. Eleinte novellákat, majd – de ezen nem is kell csodálkoznia – meséket.

- Minden gyerek szereti a meséket – vallja –, csak vannak, akik ebben a világban maradnak, mint én is.

- Mikor döntötted el, hogy író leszel?

- Nyolcévesen határoztam el, de csak a gimnáziumban érett ez gondolatát: jó, hogy valamit írok, de mit is? Ekkor jöttek a mesék.

- Manapság mi adja a motívációt a egy fiatalnak ahhoz, hogy mesét írjon?

A turai gyermekévek meghatározónak bizonyultak Kata számára (a képen nagypapájával látható)

- Az ösztönzést a gyermekkori élmények adták, a háttérrel pedig a nagyszülők adják. Azok a nyarak, amit a nagypapáéknál töltöttem az általunk csak úgynevezett *turai birtokon*. Ahol valóban mesébe illő környezet volt: szőlők, mezők, virágok és az a hatalmas diófa, amin tündérek laktak. Ezek a szünidők felejthetetlenek a számomra. Tényleg úgy éltünk ott, mint a mesék szereplői. Én nagyon szeretem a meséket. Soha semmi más nem akartam lenni, mint író. A mai napig szívesebben olvasok gyermekkönyveket. Valahogy ebben a világban ragadtam és erről az oldalamról nem nőttem föl.

- Honnan jönnek a meseötleteid, amiket papírra vetsz?

- Ezeket a meséket, amiket a könyvben megjelentek, tizenhat éves koromtól írtam huszonegy éves koromig. Kétfajta mese van. Az egyik, amikor van egy jó alaptörténet, és erre építem a mesét, a másik, amikor érzelemből születnek. Ezek ott vannak a fejedben készen, és nem kell rajta gondolkodni. De nincs is befolyásom változtatni rajta, nem engedi az eszem és a szívem. Ezek a mesék így ke-rek történetek.

- Örök Vándor, Gilli Manó, Bölcs Kuvikmadár. Eredeti és találó nevek, ahogyan a mesehőseidet hívod. Hogyan talá-lod ki ezeket?

- A nevek azonnal bejöttek, amint elképzeltam a figurát. Az elnevezések mindig utalnak a tulajdonosának a személyiségére, érzelm- és értelemvilágára.

- Azonban nemcsak a mesehőseid, hanem a háziállataid is különleges neveket viselnek.

- Két macskám van: az egyik *Sir John Willoughby*, aki az *Értelem és Érzelemben* volt romantikus főhős, akit csak *Willow*-nak becézünk, és a másik egy talált cica, *Manka*, aki *Rumcájsz* felesége volt a mesében.

- A könyv elején lévő diófa a tündérral a turai birtokra utal?

- Igen, azaz a bizonyos turai diófa, amin én is sokat ücsö-

rogtem gyerekként és azon lak-nak a tündérek. Egyébként az illusztrációkat egy barátnőm készítette, aki nyolcéves korom óta meghatározó az életemben. Amikor elmondok neki egy mesét, ő megrajzolja a figurát előre, és amikor utólag megnézem azt, akkor jövök rá, hogy én is pontosan így képzeltem el. Így elég gyorsan haladtunk a könyv megszerkesztésével.

Az ifjú meseíró budapesti otthonában

- Milyen nehézségekbe ütköztél, amikor kiadót kerestél a megjelenítéshez?

- Mindenütt falakba ütköztem. Ahol próbálkoztam, mindenütt megijedtek, hogy: jaj, elsőkötetes ismeretlen szerző magyar mesével, ne szórakozzon, ezt nem adjuk ki, ez veszteséges. Majd nehezen találtunk egy kiadót, amelyik elvállalta a kiadást, de kikötötte, ezért ne is reméljek pénzt. Tehát ingyen és bérmentve beleegyeztem a nyomtatásba, de csak olyan feltétellel, hogy a kész művet adom oda változtatás nélkül.

- A könyv megjelenése után egyelőre felhagytál az írással. Mi ennek az oka?

- Ennek elég prózai oka van. Először egy kiadónál dolgoztam, *Oscar Wilde*- és *Andersen*-meséket fordítottam magyarra, amit imádtam. Közben írtam, és ezen a vonalon mentem volna tovább, de közben vettem egy lakást, aminek a törlesztését nyögöm most. Ezért most egy nevelési tanácsadóban dol-

gom szociális munkásként. Itt is gyerekekkel foglalkozom, tehát a gyerekvonal megmaradt az életemben.

- Mennyire szereted a mostani munkádat?

- A gyerekek olyanok, akikről őszinte dolgokat kapsz, ezért szeretek velük dolgozni. Itt nem lehet hazudni, rögtön megérzik, ha nem mondasz igazat. Nem lehet előfeltételekkel dolgozni, ha a gyerek megérzi, hogy nem szimpatikus neked, onnantól már nem működik a dolog.

- Hogyan tudsz nekik segíteni?

- Vannak olyanok, akik elvált szülők gyerekei és csak nekem mondják el, hogy a másik szülőjükkel nem találkozhatnak. Én megszervezem nekik, hogy a tanácsadóban találkozhatnak. Ilyenkor a gyerekek kivirágznak. Hiszen ők anyából és apából vannak, és nem értik a civódást még.

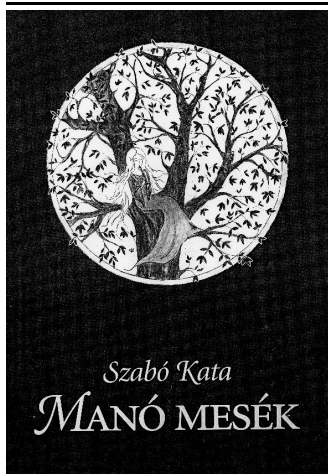
- Az már kiderült, hogy családcentrikus vagy. Te milyen családot szeretnél magadnak?

- Boldog párkapcsolatban élek. Én legalább négy gyereket szeretnék, kutyát, macskát, kertes házat, ahol a biciklik szétdőbálva hevernek, olasz családosan földhöz csapkodjuk a tányérokat, ha baj van, és az összes barát, barátnő ott van nálunk.

- Nagyon szép és nemes munka, amit most végzel, de mi szerepel a távolabbi tervekben?

- Mindenképpen szeretnék visszatérni az íráshoz, terveim között szerepel egy meseregény megírása. A nevelési tanácsadóban nyári szünet van, így a nyarak nyugalalmát kihasználom a fejemben már készen lévő mese lejegyzéséhez. Ehhez azonban biztos háttér kell, ami nekem megvan. Nem lehet maximumot nyújtani stabil családi háttérrel nélkül, akikre mindig számíthatok. Számomra az a lényeg, hogy aki elolvassa a meséimet, kapjon belőle valami értékeset.

első kötetéből

Szabó Kata
MANÓ MESÉK

Első kötetének borítója

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer fiatal lány, akinek a szülők, nagyszülők, testvérek, barátok, a család mindig nagyon fontosak voltak az életében. Ma ez a fiatal lány már felnőtt. Azokat az értékeket, amiket kapott, bölcsen elraktározta, és most ő adja tovább annak, akinek szüksége van rá. Lelkében a mai napig ott laknak a mesék és a tündérek. A szívében pedig ott őrzik azt a sok szépet és jót, amit kapott. Ezért is szól a Manó-mesék ajánlása ekképpen: „Azoknak, akiket szeretek”

Szénási József

„Julika néni akarok lenni!”

Határozott életcélok

Baranyi Katalin a hatvani Bajza József Gimnázium sikeres elvégzése után a váci Apor Vilmos Katolikus Főiskolán folytatja tanulmányait a 2005-2006-os tanévben. Mindezt a főiskola tanévnyitó ünnepségén tudtam meg, ahol népes családja körében találkoztam Katalinnal.

- Mikor határozta el, hogy pedagógiai pályát szeretné választani? – kérdeztem tőle.

- Már az óvodában. Nagyon szerettem oda járni és már akkor úgy éreztem: óvónő szeretnék lenni, olyan, mint *Szilágyi-né Julika néni*, az én óvónénim.

- Az általános iskola nyolc éve alatt nem változott az elképzelésed?

- Nem. Nagyon szerettem iskolába járni is. Itt a legkedvesebb tantárgyam a matematika lett, melyet *Szénásiné Marika néni* tanított. Emellett az ének és a testnevelés is kedvelt tantárgyammá vált. Az osztályfőnököm *Raksányi Ildikó* volt. Sok barátnőt szereztem magamnak az osztályunkban.

- Úgy hallottam, zongorázni is tanultál...

- Igen, van otthon zongorám, és sokszor leülök mellé, ilyenkor nagyon jól érzem magam. Szabadidőmben nagyon szeretek olvasni is, főleg a klasszikus irodalom (pl. Rómeó és Júlia) érdekel, de a zene területén is ez a fő érdeklődési köröm.

- Csak egyedül vagy turai az első évfolyamon?

- *Boda Betti* is itt folytatja a tanulmányait, ami nagyon megörvendeztetett. A tanév megkezdése előtt egy hétig gólyatáborban voltunk, ahol sikerült másokkal is megbarátkozni.

- Hogyan indul egy tanév a főiskolán?

- Óvodai gyakorlattal az első héten. A XIII. kerületben, az angyalföldi Meseóvodában tölthetem el az első ismeretszerző látogatást. Remélem, hogy a nyári gyakorlatot Turán tölthetem el, talán éppen Julika néni csoportjában. Mert egykori álmodom ma is él: *szeretnék Julika néni lenni!*

- Mindehhez sok szerencsét, jó egészséget és jó tanulást kívánok!

Takács Pál

A turai Karitásztábora Mónosbélien

Öt nap vidámság ajándékba

A Váci Egyházmegye turai Karitásztábor Csoportja idén tízedik alkalommal szervezett üdülést gyermekek részére. A pedagógusok segítségével olyan iskolásokat kerestünk meg, akik különböző okok miatt nemigen részesülnek ebben az élményben.

Február táján még kétséges volt, lesz-e tábor, lesznek-e felnőtt kísérők, programszervező, megfelelő szálláshely – végül ezek a gondok sikeresen megoldódtak. A csoport szervezése terven felül sikerült, a megkérdezettek közül 28 gyermek mondott igent erre a lehetőségre. (Korábban 20-22 fővel indultunk, most sajnos nem mindenki fért be a létszámkeretbe.)

A turai vasútállomáson gyülekező izgatott csoport úticéjja a mónosbéli MÁV Turistaház volt, ami már többször adott kellemes szálláshelyet a Karitással üdülőknél. Megérkezés után a gyerekek gyorsan „be-lakták” a 3-4 ágyas szobákat, majd a közeli dombtetőről madártávlatból is megsejleltük lakóhelyünket, végül bejártuk a jóformán két utcából álló falucsukát. Estére oldódott a hangulat, kezdtük egymást megismerni.

A következő napokban a környék nevezetességeit tekintettük meg „Elfoglaltuk” az egrit várat, majd ennek farsangját a strand vizében pihentük ki. A Szalajka-völgy látnivalóit kisvasúttal közelítettük meg. Aki mert, hősies bátorsággal felmászott az istállóskői ősemberbarlanghoz. A mászás után a patak medrében kincskereső módjára érdekes formájú, színes kavicsokat kerestünk, majd a csodálatos természeti környezetben gyalog sétáltunk vissza Szilvásváradra.

Bélapátfalva Mónosbéllel szomszédos település, melynek határában, a Bél-kő alatt található a ciszterciek által épített apátsági templom és a monostor romjai. A több száz éves falak lenyűgöztek bennünket. A monostor romjai között friss forrásvízzel töltöttük meg üvegeinket.

A gazdag program mellett jutott idő „ötödölő” bajnokságra, tollasozásra, gyöngyfűzésre. A gyerekek origamiztak és fonalszövést is készítettek. Esténként az udvar a közös játéktól és nevetéstől volt hangos. A tábori hangulatot fokozta az ügyeletes csapatok konyhai szorgoskodása: nagy ügyesség-

gel puolták a vacsorához szükséges zöldséget, krumplit (ám a mosogatás már nem okozott nagy örömet).

Gyorsan elröpült az öt nap. Sok szépet láttunk, sokat énekelgettünk, játszottunk, nevetgettünk, beszélgettünk, talán új barátságok is születtek. Bármilyen jól éreztük magunkat, hazakerkezőkor minden gyermek örömmel ugrott szülője nyakába.

Köszönjük, hogy létrejöhett a 10. Karitásztábor!

A táborok lebonyolításában az elmúlt években és az idén a segítségünkre voltak: *Tusor Erzsébet, Kis Andrásné – Kati néni, Melegné Vass Magdolna, Lukács István, Lajtos Lilla, Pázmándi Sándorné – Ilonka néni, Kajtorné Som Erzsébet, Kutiné Sára Éva, Pongó Csilla, Simáné Meleg Anna, Boda Zsuzsanna, Boda Cili, Szovicsné Kolesza Erika és Sápiné Lukács Ildikó.*

Ezúton szeretnénk köszönetet mondani azoknak az intézményeknek, cégeknek, vállalkozóknak, magánembereknek, egyesületeknek, akik adományaikkal hozzájárultak a gyermekek gondtalan, élménytelni nyaralásához.

Szovicsné Kolesza Erika

A 21. század iskolája – a Hevesy György Általános Iskola

Általános megállapítások:

A turai Hevesy György Általános Iskola 2003. október 30-án pályázatot nyújtott be a „21. század iskolája” keretében meghirdetett három PHARE-OM kiírású projektre az Európai Szociális Alap Programirányító Iroda Kht-hoz. A 2002/000-31501/05 és a 2002/000-31501/05-02 valamint a 2003/004-347-000-05-04 számú programok az „Információs technológia az általános iskolákban” alcímű viselték és azt célozták, hogy az általános iskolák megteremtsék a korszerű informatikai infrastruktúrájukat, tudásukat-módszertanukat és képesek legyenek saját szükségletüknek megfelelő elektronikus tananyagok kifejlesztésére, azok beépítésére pedagógiai gyakorlatukba. Az elképzelt célokat egységbefoglaló projektcsoport nagyon célratorően, szervesen illesztve volt megfogalmazva és „kitalálva”, mert komplexen kezelte az egyre terjedő elektronikus tanulást-tanítást – ami egyben illeszkedik is az Európában célul kitűzött „élethosszig tartó tanulás” (LLL) koncepciójához. Ha engedve van részvevőtől a dicséret, akkor a meghirdetett pályázatok az előbbi szempontok alapján részünkről elismerést érdemelnek.

A pályázatok nem a megszokott korábbi szinteken mozogtak, komoly tervező, szervező munkát igényeltek, lebonyolításuk is nagyfokú szakszerűséget követelt.

Az ESZA, mint lebonyolító, igyekezett megadni a maximális segítséget – az újszerűség mégis komoly gondot jelentett a projekt-menedzsment munkájában.

Gondjaink azzal kezdődtek, hogy a pályázati végeredmények nem a megadott időpontban születtek meg, hónapokat késtek, de legnagyobb gondot az okozta, hogy a megítélések során nem éreztük a kiírás célját markánsan megjeleníteni: a pályázat komplexitását mintha nem kezelték volna súlyának megfelelően. Tehát az informatikai infrastruktúra megteremtése, a tudás-módszertan megszerzése és az e-learning tananyagok helybeli létrehozása, ezek egységes pályázói megjelenése az értékelés folyamán nem estek eléggé figyelem alá.

A pályázatok megítélésének elhúzódása, bizonyos csúcside-

kok ESZÁ-nál való jelentkezése, az eljárások során felmerülő (szubjektív) korrekcióigények és főképp az iskolai életből fakadó változások (részvevők családi állapota, helyzete, munkahelyi mozgása, költségvetési helyzet romlása stb..) a végrehajtást komolyan megnehezítették. Úgy éreztük, néhol rugalmasabb kezelése a projektnek előnyére vált volna, ilyen például szereplő nevelők személyének változása objektív okokból. Általában a célt és a költségvetést alapjaiban nem megváltoztatató változások kezelése, azok adminisztrációs kezelése.

HU2003/004-347-000-05-04-02 projekt

A projekt a „Turai Gyerekek Jövője Hivatott Kezekben” címet viselte, Perseus száma: HU0201-05-01-0063 volt és 26044 (Ez a 10%-os önrésszel együtt kb. 72 millió Ft) összegről szólt.

Nevesített céljai a következők voltak:

+ A lehető legtöbb nevelő ellátása alapvető informatikai eszközkezelési ismeretekkel

+ ECDL bizonyítvány megszerzése

+ Oktatásinformatikus és médiafejlesztői végzettség megszerzése

+ E-learning tananyagkészítői tudás megszerzése

+ Informatikai eszközök és módszerek bevonása az oktatás-nevelésbe

A kitűzött célok mellé sikerült állítani a nevelőtestület többségét, az 51 főből csak a nyugdíj közeli, vagy a már valamilyen hasonló végzettséggel rendelkező nevelők maradtak ki a projektből.

A nevelők motiváltsága a következőkön alapult:

+ A tágabb környezetben jelentkező ráhatások, az oktatási kormányzat informatikai stratégiája

+ A nevelői munka során fellépő adminisztratív tevékenységek

+ A tanulók ez irányú, már létező tájékozottsága

+ A tanítási módszerek szélesedési lehetősége, újszerűsége

+ Új végzettség szakma megszerzésének ingyenes lehetősége

+ Innovativitás, megújulási lehetőség

A menedzsment nagy hangsúlyt fektetett a motiváltságok feltárására, erősítésére mind személyes, mind nyilvános szituáci-

ókban. Erre komoly szükség is mutatkozott, mert a mindennapi munka, az egyéb tevékenységek, a magánéleti gondok mellett ezeket a tanfolyamokat be kellett illeszteni a tevékenységek közé – ami néha ütközésekkel és komoly leterheltséggel járt a pedagógusoknak.

Összességében sikeresnek ítéhető módon folyt le a projekt.

Az első szakaszban az ECDL-start tanfolyam zajlott 11 tervezett és tényleges 8 fő résztvevővel.

Tényleges végzettek (8 fő): Bertókné Kurucz Ildikó, Gólya Gáborné, Horváth Zoltánné, Hubert Zoltánné, Kis Andrásné, Nagy Józsefné, Raksányi Ildikó, Tóth Jánosné.

Ezután a teljes ECDL tanfolyam befejező szakasza következett.

Tényleges végzettek (21 fő): Balláné Balya Krisztina, Bauer Nóra, Benedekné Fekete Hajnalka, Csighyné Szota Katalin, Czira Istvánné, Diligens Károlyné, Erdélyi Gáborné, Gecsey Krisztina, Heltai Bálintné, Jenei Csabáné, Jónás Sándor, Jónás Sándorné, Kálnáné Ádám Anita, Kis Gábor, Lakatos Gyula, Maczkóné Fehér Ildikó, Pásztói Éva, Pásztorné Dolányi Magdolna, Takács Pálné, Tóth Ilona.

Látható, az eredetileg tervezett 27 fő helyett 29 pedagógus került a képzésbe és ami külön öröm, a képzésen belüli arány javulása a teljes ECDL javára: 16:11-ről 21:8-ra. Ez azt támasztja alá, hogy többen kaptak kedvet tanfolyam közben a magasabb szintű ismeretek megszerzéséhez. (A változásokat az ESZA engedélyezte.)

A tanfolyam során összesen 29 pedagógus vált képessé a számítástechnikai eszközök és az alapvető szoftverek használatára, velük együtt legalább 90 %-ra nőtt az egész tantestületben az ilyen felkészültségű nevelők aránya.

Az újabb szakaszban, az arra vállalkozók még mélyebb informatikai ismereteket szerezhettek, a következő tanfolyami résztvevőlek zajlottak. Az írásbeli vizsga 2005. szeptember 5-én, a szóbeli szeptember 7-én történt meg. Oktatásinformatikus (OKJ 54464103): Benedekné Fekete Hajnalka, Csighyné Szota Katalin (Jónás Sándor helyett), Kis Gábor, Tóth Mihály.

Média-fejlesztő (OKJ 54840901): Szilágyiné Sente Valéria, Bauer Nóra (Tóth Jánosné helyett), Balláné Balya Krisztina, Kálnáné Ádám Anita (pályázaton kívül).

E-learning: Kálnáné Ádám Anita.

Az ebben a szakaszban tervezett létszám is változott, nőtt, másrészt a kiesők helyét mások vették át. Két nevelőnek nem sikerült a vizsgája: Csighyné Szota Katalin és Kis Gábor vette a vizsga akadályát sikertelenül. Ők a pályázaton kívül, a közeljövőben tervezik befejezni a tanfolyamukat újabb vizsgával.

A tanfolyam-előadók színvonalát a hallgatók magasra értékelték. Legtöbb tantárgyat közepes és nehéz (inkább nehéz) jelzővel illették. Legnehezebbnek a programozás, legkönnyebbnek a képszerkesztés bizonyult.

A tanfolyam-előadók munkáját általánosságban a jónál magasabbra értékelték. A legjobbnak a szakmai felkészültségüket és emberi (pedagógiai) magatartásukat érezték, de a tananyag összeállítása és az előadói stílus is jónak bizonyult. Igazából csak a hangszerkesztés „lóg” ki a sorból az elért általános megítéléstől lefelé. Pozitív irányban emelhető ki a web-szerkesztést oktató kolléga munkája.

A tanfolyam szervezetsége és munkafegyelme a „jó”-hoz közeli értékelést kapta, amelynél a bevezetőmben említett tényezők is szerepet kapnak.

A hallgató pedagógusok nagy része részt vett a korábbi, alapozó tanfolyamokon és ott kapott igazi indíttatást, hogy mélyebb ismereteket szerezzon, különösen, hogy az e-learning készítésében is szerepet vállaljon.

A nehézségek ellenére megszerették a géppel való munkát, szívesen dolgoznak a számítógéppel, bár érezhető, nem számítottak a nehézségekre.

A megszerzett tudás további fejlesztéséről sokaknak nincs még konkrét elképzelésük, kevesen akarnak továbbtanulni ez irányban – de ez nem is volt projektünk célkitűzése. Közepes és jó között érezték magukat a tanfolyamon, melyet általánosságban a jóhoz közelebbinek ítétek meg.

Az Oktatásinformatikus és Mul-

informatikai pályázatáról

timédia-fejlesztő OKJ írásbeli vizsgára 2005. szeptember 5-én, a szóbeli és gyakorlati vizsgára szeptember 7-én, került sor. A szóbeli és gyakorlati vizsgán a turai pedagógusok kiemelkedően jó eredménnyel szerepeltek. Mestermunkaként az e-learning projektben fejlesztendő elektronikus tananyag egy részletét készítették el. A gyakorlati vizsga a szakdolgozat elkészítéséből és a mestermunka vizsgabizottság előtti megvédéséből állt. A vizsgabizottság és a képzésben oktató tanárok egyöntetű véleményeként fogalmazódtak meg a következő megállapítások:

- + az alkotók nagyon nagy lelkesedéssel dolgoztak,
- + a bemutatott anyagok elkészítése hatalmas munkát takar, ami különösen értékelendő, ha figyelembe vesszük, hogy a pedagógusok főként a nyári szabadságukat áldozták fel,
- + a tananyagok meglepően magas szintű kreativitást tükröznek.
- + a tananyagok komoly pedagógiai tapasztalatra épülnek
- + a szívvel-lélekkel készült munkák a megfelelő eszközháttér kialakítása után be fognak épülni az oktatásba

Mindegyik munka olyan alkotás, amely visszatükrözi a tanárok pedagógiai tapasztalatait, az új innovatív pedagógiai módszerek bevezetésére vonatkozó hajlandóságot. Komoly eredményként fogalmazhatjuk meg, hogy a Nemzeti Szakképzési Intézet munkatársa – aki a vizsgán bizottsági tagként volt jelen – két pedagógust (Kálnáné Ádám Anitát és Szilágyiné Szente Valériát)

vizsga után felkért arra, hogy az elkészült tananyagot mutassa be egy e-learning tanártovábbképzésben, és a fejlesztési tapasztalatokat egy előadás keretében foglalja össze.

A vizsgaeredmények, a bizottság által kinyilvánított elismerés egyértelműen bizonyítja, hogy a továbbképzés komoly szakmai sikert jelent a pedagógusok egyéni pályája szempontjából, ugyanakkor jelentős előrelépés a forradalmian új módszerek iskolai oktatásban alkalmazása tekintetében. Már a mestermunkák bemutatása során igazolódott a pedagógusok részéről az a szándék, hogy az elkészült tananyagot mielőbb alkalmazhassa a saját tanóráján!

Összességben elmondható, hogy a tanfolyam céljainak megfelelően alakult: magas szinten, jelentős informatikai tudáshoz jutottak az arra vállalkozók. A tanfolyam szervezőit minden dicséret megilleti, olyan ismereteket adtak át, amelyeket a résztvevők igazán csak a későbbiekben fognak tudni elhelyezni a maguk helyén és saját hasznukra. A nevelők módszertani eszköztára kitágult, egy új szakma alapjait is sikerült elsajátítaniuk.

A turai Hevesy György Általános Iskola nevelőtestülete jelszere vizsgázott a korszerű oktatási eszközeinek befogadása és az innovativitás területén.

Tura, 2005. szeptember 17.

Seszták Sándor
informatikai szakértő

„Emlékszel még a zamárdi nyárra...?”

Tábori ünnep a Balatonnál

Szeptember végén ötvenedik születésnapját ünnepelte a Zamárdi Gyermek- és Ifjúsági Tábor, amelyet 1991-ben a Pest Megyei Gyermek- és Ifjúsági Alapítvány vett át induló vagyona részeként. Az ünnepesen részt vettek a tábor egykori alapítói, építői, vezetői.

lón, hiszen mi, akkori turai gyermekvezetők is részt vettünk az alapítási, építési munkálatokban és az első táborok vezetői között. Örömmel emlékezünk vissza arra is, hogy a téglajegyek terjesztésében is kiemelt eredményt ért el akkori csapatunk.

A legidősebb vezetők emlékfát ültettek a tábor főterén

Fotó: Szarvas László

Rakó József, a megye egykori ifjúsági vezetője így emlékezett az 50 évvel ezelőtti indulásra:

- Egykor a megyei úttörő vezetőség kezdeményezte a tábor helyének megkeresését, az építés elindítását. Az első felhívásunk csapatainkhoz szolt, nekik küldtük el a téglajegyeket, amelyek megteremtették az alapot a merész terv megvalósításához. Táborunk helyén derekig erős sás, nádtenger volt s bokáig erős víz. Mára pompás tábor lett azoknak a munkálkodásából, akik felvirágoztatták Zamárdit.

Szarvas László kollégámmal együtt vettem részt az évfordu-

Az 50 év alatt 120 ezer gyermek táborozott a napjainkban 140 fő befogadására alkalmas táborban; nagyon sok turai gyermek töltött itt el hasznos, kellemes nyári napokat – közülük már többen szülők vagy nagyszülők lettek az eltelt évek során. A tábor felújított formában ma is fogadja gyermekeinket. A Balaton közvetlen szomszédsága, a környék gazdag programlehetőségei, valamint a személyzet gondossága, no meg nem utolsó sorban a kedvező árak ma is vonzóak gyermekeink számára.

Takács Pál

Ha jön a hideg tél
és a gázégője nem ég,
Gódor gázos tetre kész!

Gázkészülék javítás,
karbantartás

Gódor Ervin

Telefon: 06-80-621-621

(ingyenesen hívható telefonszám)

Örömmel tapasztaltuk, hogy a zamárdi tábor 15 éves története a közelmúltban lezajlott találkozó anyagával együtt máris megjelent könyv formájában. Itt olvashatjuk az alábbiakat:

„Az Alapítvány arculatának megteremtésében Szarvas László turai pedagógus 1991 őszén önzetlen felajánlást tett.

Az általa tervezett logó a mai napig szimbóluma az Alapítványnak, ahogy a Szervezeti és Működési Szabályzat rögzíti: az A betű belsejében stilizált sátor egy fiú és egy leány gyermekfejjel”. n

El tudna költeni 600 000 Ft-ot?

Ennyivel több maradhat Önnél, ha a Transporter Kombi mellett dönt!

A 9 személyes Volkswagen Transporter Kombihoz járó kedvezmények:

- Klíma felár nélkül
- 200 000 Ft értékű PLUS csomag választható tartalommal (extrák, használtautó-beszámítás, casco, finanszírozási támogatás stb.)
- További, akár 300 000 forintos árkedvezmény

Az akció szeptember 5-től a készlet erejéig tart.

600 000 Ft, és bármi – mert Transporter Kombi, vagy semmi!

Transporter

Autócentrum Gödöllő Rt.

2100 Gödöllő, Szent-Györgyi A. u. 1.

Tel.: 28/515-510 Fax: 28/515-520

E-mail: vwhaszonjarmuvek@autocentrumgodollo.hu

Web: www.autocentrumgodollo.hu

Labdarúgás: Három győzelem, egy vereség

Itthon állította meg csapatunkat a Kistarcsa

Baglyasalja - Tura 1:4 (0:2)

Turai gólszerzők: Györi Z. (3), Csépanyi.

Az előző héten elszenvedett vereség után alapos fejmosásban részesült a csapat. Szerencsére ennek meg is lett az eredménye: sokkal harcosabban léptünk fel, sok labdát szereztünk, s majdnem gólt is. A középre beívelt labdára Csépanyi és az ellenfél kapusa egyszerre indult. Csatárunknak sikerült elfejelnie a labdát a hálóőr mellett, de sajnos a kapufa megmentette a hazaiakat. Nem kellett azonban sokat várnunk a turai gólra: a szögletből beadott labdát a tavaly még az NB I-es Nyíregyházában játszó Györi Zoltán fejelte a hálóba.

A gól után továbbra is hajtottunk, szembetűnő volt, mennyi labdát szerzünk. Később már kettőre növeltük előnyünket: Györi lőtt 12 m-ről a kapus lábai között a hálóba. Ellenfelünknek is volt egy helyzete, ám rutinos kapusunk védett. A 2. félidő 2 percében Györi megszerezte csapatunk és önmaga 3. gólját. Ezek után több helyzetünk is adódott, melyek egyikét Csépanyi értékesítette. Lőtünk még egy kapufát, majd a 80. percben Lilik szabálytalankodott a 16-oson belül. A megítélt büntetést belőtték, így a mérkőzés 4:1-es vendégsikerrel zárult.

Nagykátá - Tura 0:6 (0:3)

Tura: Nagy – Szilágyi, Lilik, Sukaj – Kuti (Jenei), Horváth, Gohér, Less T. – Less K. (Takács), Györi, Csépanyi (Nyári). Gól: Györi (3), Kuti (2), Csépanyi.

Gyönyörű pályán, szép környezetben fogadott minket Nagykátá csapata. Az első veszélyes helyzet a hazaiak előtt adódott, de kapusunk védte az ellenfél lövését. Ekkor nem gondoltuk volna, hogy ez lesz a vendéglátók első és egyben utolsó valamirevaló helyzete. Mezőnyfőlényben játszottunk, mely a 17. percben góllá érett. Egy gyönyörű kényszerítő után Csépanyi indulhatott a kapu felé. Nem is hibázott: 12 m-ről elegánsan a kapus mellett a hálóba lőtt. A 35. percben kettőre növeltük előnyünket Györi Zoltán fejsgóljának köszönhetően. A 0-3-as féldíei eredményt Kuti állította be a 44. percben. A 2. félidő elején Kádár megkapta 2 sárgáját, így idő előtt mehetett zuhanyozni. Ezzel végleg megpecsételődött a hazaiak sorsa. Könnyedén alakítottuk ki helyzeteinket. Az 57. percben Györi, a 68-ban Kuti, majd a 76. percben ismét Györi szerzett gólt, beállítva ezzel a 6-0-ás vendéggyőzelmet. Az eredmény a kátaiak szempontjából hízog, hisz kétszer ennyi gólt is szerezhettünk volna. Dicséretes, hogy csapatunk a biztos előny birtokában sem állt le, végig gólra törekedett. Ez az a mentalitás, mely előre viheti az együtttest.

Összefoglalva: Szép volt, fiúk!

Tura - Mezőkövesd 3:0 (1:0)

Tura: Nagy – Szilágyi, Lilik, Sukaj – Kuti, Horváth, Gohér (Lőrincz), Less T. – Less K., Györi (Jenei), Kása (Nyári) Gól: Györi, Horváth (2).

E napon a tavalyi ezüstérmes Mezőkövesdet fogadtuk hazai környezetben. Sajnos kiváló csatárunkat, az eddig 6 gólt

szerezett Csépanyi Gábort nélkülöznünk kellett a mérkőzésen. Az ellenfél szinte teljesen kicserélődött a tavalyihoz képest. Kíváncsian vártuk, milyen játékerőt képviselnek. Az első félidő a mi főlényünket hozta, ami a szögletarányt és a helyzeteket illeti. Első gólunkat a legjobbkor, a félidő vége előtt szereztük. Gyönyörű akció végén Györi Zoltán 11 m-ről, középről lőtt a hálóba.

A második félidő 58. percében szabadrúgást kaptunk oldalról, az alapvonaltól kb. 14 m-re. Irányítónk, Horváth M. állt a labda mögé s lövése után a labda a hosszú pipába vágódott. Ezt követően volt egy periódusa a mérkőzésnek, mikor az ellenfél több gólt is szerezhett volna, de vagy pontatlanok voltak, vagy kapusunk védett. A 83. percben megadtuk nekik a kegyelemdőfést: Less K.-t birkozták le a 16-oson belül. A megítélt büntetést Horváth M. magabiztosan lőtte a hálóba. Teljesen megérdemelt győzelmünkkel már a tabella élére kerültünk.

Forrás: tura.hu

Tura-Kistarcsa 0:1 (0:0)

Tura: Nagy G. – Szilágyi, Lőrincz, Sukaj, Kuti (Csépanyi) – Less T., Kása (Jenei), Takács, – Less K., Horváth, Györi.

A mérkőzés előtt a hangosbmondó Nagy Gábort köszöntötte születésnapja alkalmából. Szívből kívánta neki minden hazai szurkoló, hogy sikerüljön gól nélkül megkoronáznia e szép napot. Sajnos nem így történt...

Az ellenfél az a Kistarcsa volt, amely tavaly még az NB II-ben futballozott, s amelyik együttes

a múlt fordulóban azzal hívta fel magára a figyelmet, hogy döntetlent játszott a tabella elején tanyázó Veresegyházzal.

Már az első félidő is nagy küzdelmet hozott. A Kistarcsa a mezőnyben egyenrangú ellenfélnek bizonyult, a hazai kaput azonban nem veszélyeztették különösebben – leszámítva azt a ziccet, amikor idegenlégiósuk, Chukwurah megiramodva egy eleje pattanó labdával már csak Nagy Gáborral állt szemben, de idegességében fölé bombázott. A Turának ellenben számos nagy helyzete akadt, de ezek rendre kimaradtak.

A második játékrészre egy sokkal agresszívabb Kistarcsa lépett pályára, így meglepetésre hazai rohamok helyett a vendégek tartották nyomás alatt a turai kaput. Negyedóra elteltével viszont fordult a kocka, és szép turai akciók következtek – gól nélkül. Még a szerencse is vendégeknek kedvezett: Györi lövését követően a labda a kapufán csattant, innen visszapattanva kaparintotta meg a vendég kapus. Aztán bekövetkezett a futball örök igazsága: a kihagyott helyzetek mindig megbosszulják magukat. Egy kistarcsai támadás végén Szigei eresztett el lövést, és a labda Nagy kapus előtt megpattanva a rövid sarokban landolt. Hiába szőtt újabb támadásokat a hazai gárda, nem tudta hálóba gyötörni a bőrt. Gól tehát nem született, kettős kiállítás viszont igen: Csépanyi és Szőke „vitáját” a játékvezető piros lapokkal zárta le.

Rác Zoltán

F É N Y S U G Á R

e z o t e r i k u s b o l t

ÚJ HELYEN! Tura, Templom köz 10.

Könyvek, CD-k, kazetták, nemes kövek, és belőlük készült ékszerek, tárgyak, sólámpák, sómécsesek, füstölők, illó olajok, párologtatók, medálok, apróbb dísz tárgyak, feng-shui kellékek, szélcsegek, mécsesek, gyertyák, gyertya- és mécsesstartók

Nyitva hétfőtől péntekig 8-18-ig, Szombaton 8-12-ig Tel.: 06-20-454-2497

Hirdetésfelvétel
a Városi
Könyvtárban

Libra Könyvesbolt

Tura, Dózsa György u. 7.

Könyvújdonságok és -régiségek, térképek,
hanghordozók, videokazetták, faxolás,
fekete-fehér és színes fénymásolás

Figyelem!

Ha portájára idegen méhraj fészkel be magát,
a veszély elhárítása érdekében hívja
a 06-30-621-1505-os vagy a 06-20-264-4705-ös
telefonszámot! (A Tűzoltóság is minket értesít.)

Rejtvényfejtő olvasóink el-
nézését kérjük, mert szeptem-
beri számunkban ismét
a Libra-sarok előző havi kér-
dése jelent meg. Kárpótlásul
mostani kérdésünk megfej-
tői között 2 db Libra vásár-
lási utalványt sorsolunk ki.

Libra-sarok

Rejtvényünkben egy, lapunk
legfrissebb számával kapcso-
latos kérdésre várjuk Olvasó-
ink helyes választát, amelyet
nyílt levelezőlapon, felra-
gasztott rejtvényszelvény-
nyel várunk címünkre októ-
ber 28-ig. A nyeremény a
Libra Könyvesbolt 1500 Ft
értékű könyvutalványa. (Aki
a rejtvényt és a Libra-sarok
megfejtését is beküldi, mind-
két sorsoláson részt vesz.)

E havi kérdésünk:

Melyik mesehős
feleségéről
nevezte el egyik cicáját
Szabó Kata?

„...A pillanat az enyém...”

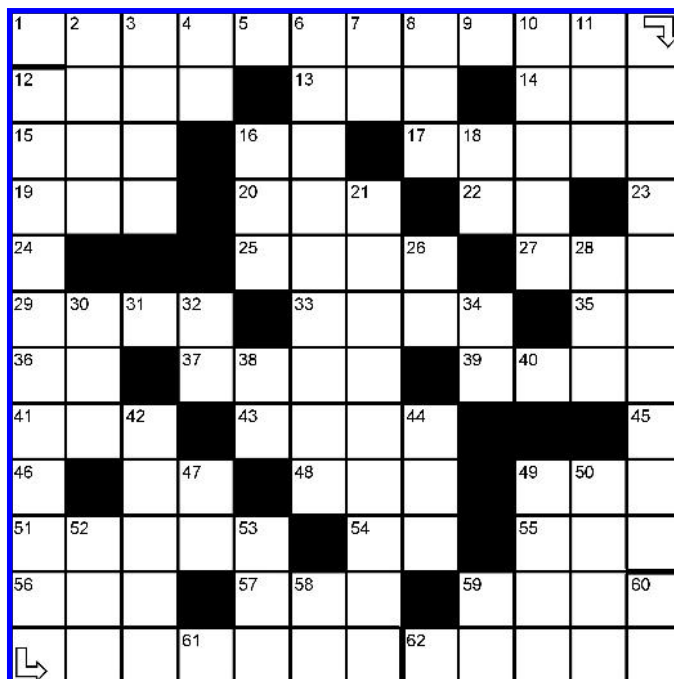
„Nem az enyéme az évek, melyek időmet emésztik.
Nem az enyéme az évek, melyeket még megérek:
A pillanat az enyém és ha erre figyelek...”

(Andreas Gryphins)

Vízszintes: 1. Az idézet utol-
só sorának első része, zárt
betű: M 12. A megfent kés
ilyen 13. Vörös 14. Szakadék
kezdetel 15. Gléda 16. Gargari-
zálni kezd! 17. Régi ürmérték
19. Pohárba tölt 20. Kézzel jelez
22 Római 6 23. Amper 24.
Sugár jele 25. Gyöz 27. -nek
párja 29. Idős 33. Nem errel 35.
Odanézz! 36. Udvarra 37. Fa-
zékba 39. Mezei 41. Juh himje
43. Női név 45. Átmérő jele 46.
Félév! 48. Autós iskola 49. Izom-
ban rejlik 51. Olimpiai sportág
54. Erre fele! 55. Akadály 56.
Menyasszony 57. Megelégett
59. Mese 62. Égés termék

Függőleges: 1. Névelő 2. Gén-
manipuláció terméke 3. Házhöz
tartozó telek 4. Oxigén, kén 5.
Félre! 6. Nemesfém-ből készített
gyümölcs 7. Vissza: erdei vad 8.
Baszk terrorszervezet 9. Nitro-
gén 10. Sanyi, keverve 11. Dézsá
közepel 12. Az idézet középső
része, zárt betű: L 16. Szesz-
es ital 18. Néma revü! 21. Az
idézet befejező része 26. Erekl
28. Hangya, angolul (ANT) 30.
... de Janeiro 31. Spanyol autó-
jelzés 32. Great Britain 34. Arra
fele! 38. A szélein egye! 40. Éjfél!
42. Nem lúgos 44. Idegen levegő
47. A tetejére 49. Heves megye
székhelye 50. Foggal örlő 52. Re-
gény szerzője 53. Halkan mond
58. Angol nem 59. Vés 60. Kiej-
tett betű 61. Dehogy! 62. Káli-
um.

-finé-

A megfejtést a lap aljáról kivá-
gott rejtvényszelvénnel ellá-
tott, nyílt levelezőlapon lehet
beküldeni a Városi Könyvtár
címére (Bartók tér 3.) október
28-ig. A megfejtők között a
Galga Coop 2000 Ft-os, illetve
a Fénysugár ezoterikus bolt
1500 Ft-os vásárlási utalványát
sorsoljuk ki.

Szeptemberi számunk
megfejtése:

- Mi van, Ali, nem indul?

A 2000 Ft értékű vásárlási
utalványt Takács Bernadett
(Park út 8), míg az 1500 Ft-
os vásárlási utalványt Sallai
Zoltán (Templom köz 8.)
kedves olvasónk nyerte.

Turai Hírlap
közéleti havilap
Felelős szerkesztő: Hídi Szilveszter
Munkatársak: Balázs Gusztáv, Rácz Zoltán, Szenási József, Takács Pál
Lapterjesztés: Éliás Zoltán
Nytsz: B/BHF/567/P/91 E-mail: rhplusz@rhpluszvideo.hu
Levél cím: Városi Könyvtár - 2194 Tura, Bartók tér 3
Készült 850 példányban az ArtWind-Nyomda Kft. nyomdaüzemében, Godóllón

Gratulálunk!
Nyereményüket
postán küldjük el.